

SANTA MARIA DE LA MERCÈ
Patrona de Barcelona

24 de setembre de 2017

**Benvolguts bisbes de Terrassa, de Sant Feliu de Llobregat i
bisbes auxiliars de Barcelona i de Terrassa
Benvolgut cardenal arquebisbe emèrit de Barcelona,
Benvolguts germans sacerdots i diaques,
Molt Honorable president de la Generalitat de Catalunya,
Excel·lentíssim Delegat del Govern a Catalunya,
Honorables Consellers
Il·lustríssims regidors i regidores de l'Ajuntament de Barcelona
Autoritats acadèmiques i jurídiques
Membres de la Germandat de la Mare de Déu de la Mercè
Germans i germanes en el Senyor**

1.- Celebrem la festa de la nostra patrona, la Mare de Déu de la Mercè, que significa Misericòrdia. Quina advocació més bella, quin títol més bonic! El nostre món està molt necessitat de misericòrdia, de comprensió i de tendresa, fins al punt que, si no en tenim, difícilment caminarem pel camí del bé. Em sorprèn i em dol molt, per exemple, constatar que cada dia hi ha més nens i joves que viuen crispats, tensos, amb molta agressivitat en el seu interior. Molt sovint determinades decisions dels pares arriben a obrir en els seus fills profundes ferides, difícils de tancar i de cicatritzar. La ruptura familiar produeix molt dolor. I són aquests fills els principals afectats, ja que són nens i joves que no han pogut viure en un clima de pau l'amor, la tendresa i la misericòrdia dins de la família.

El proper any 2018 celebrarem el 800 aniversari de la fundació de l'Orde de la Mercè per Sant Pere Nolasc a la ciutat de Barcelona. Quan Sant Pere Nolasc i els Mercedaris rescataven els esclaus, els mostraven la tendresa d'una comunitat, d'unes famílies que els acollien, i aquest amor els donava esperança. L'amor engendra esperança. Per això, a la Mare de Déu també li donem el preciós títol de Mare de l'Esperança.

¡Recordem les belles paraules de l'escriptor i poeta francès, Charles Péguy! Li fa dir a Déu:

- *Que els homes tinguin fe, no em sorprèn gens. No em resulta sorprenent. Diu Déu: Resplendeixo tant en la meua creació. En totes les meves criatures. En els astres del firmament i en els peixos del mar.*
- *Que tinguin caritat, no em sorprèn tampoc. No em resulta sorprenent. El meu Fill, el seu germà, ha tingut una caritat tan gran amb ells...*
- *El que més m'admira és l'esperança. I no me'n retracto. Aquesta petita esperança que sembla de res. Aquesta neneta esperança. Immortal. Això sí que sorprèn.*

Certament, és admirable i commovedor veure persones que no perden l'esperança, que tenen il·lusió enmig de dificultats i penalitats. I aquesta esperança, que sembla un fil primet, manté, tanmateix, fermes i amb gran dignitat les persones.

Mireu: la veritable esperança té el seu fonament en Déu. Si no és així, si no es fonamenta en Déu, acaba per ensorrar-se, perquè, al final, un descobreix que tard o d'hora els éssers humans fallem. No obstant això, la nostra experiència de creients ens fa descobrir que Déu no ens falla mai. Ell essencialment és fidel. Fidel a si mateix, fidel a les promeses, fidel als humans creats a imatge i semblança seva. Ell triga més o menys a complir les seves

promeses, però les compleix sempre i en això es fonamenta l'esperança.

Això és el que ens ensenya la Mare de Déu de la Mercè, la nostra patrona. Ella va confiar sempre en l'Amor bondadós del Senyor. I això és el que avui hem escoltat a l'Evangelí quan Maria demana al seu fill Jesús que ajudi uns esposos el dia de les seves noces a Canà de Galilea. Jesús li respon que encara no ha arribat la seva hora, però la seva mare diu als servents: «Feu tot el que ell us digui». I és l'esperança de la mare en el seu fill la que fa possible que Jesús faci el seu primer miracle, el primer signe de la seva acció salvadora entre nosaltres, transformant l'aigua en vi.

2.- La Mare de Déu de la Mercè ens demana, als qui l'honorem avui, que confiïm més en les persones, que sapiguem esperar, que no estiguem sempre de tornada de tot i siguem vells sense il·lusió ni esperança. I això no és ingenuïtat.

Sé que estem vivint moments complexos en la nostra societat, però no podem ni hem de ser profetes de calamitats. Hem de treballar tots per posar tendresa i misericòrdia al nostre voltant. Hem d'evitar la confrontació, la violència i el menyspreu dels altres. Demanem a la Mare de Déu de la Mercè, la nostra patrona, que ens ajudi a mantenir ferma la nostra esperança també en les persones que ens envolten. Demanem seny per a nosaltres i per

als nostres dirigents, per a les famílies i els pastors de l'Església.
Déu ho pot tot. Confiem en la seva ajuda.

3.- I vull acabar felicitant la Germandat de la Mare de Déu de la Mercè i el seu Consiliari, el rector de la Basílica, pel treball que fan d'estendre la devoció a la Mare de Déu, patrona de la nostra ciutat.

Que santa Maria ens mantingui fermes en la fe i ens faci testimonis d'esperança enmig del nostre món malgrat totes les dificultats i problemes que hi trobem.

+ *Card. Joan Josep Omella*
Arquebisbe de Barcelona